

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 24. november 2017

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-551/16	Klein Schiphorst Sagen vedrører: 1. Kan den beføjelse, der er tillagt i artikel 64, stk. 1, litra c), i forordning nr. 883/2004, henset til denne forordnings artikel 63 og 7, formålet med og indholdet af forordningen og personers og arbejdstagers frie bevægelighed forstås således, at en ansøgning om forlængelse af perioden for eksport af en ydelse ved arbejdsløshed i princippet afslås, med mindre forlængelsen af eksportperioden efter Uwv opfattelse på grundlag af sagens konkrete omstændigheder, herunder eksempelvis at der foreligger en konkret og beviselig udsigt til arbejde, ikke med rimelighed kan nægtes? I benægtende fald: 2. Hvorledes skal medlemsstaterne da forstå den beføjelse, der er tillagt i artikel 64, stk. 1, litra c), i forordning nr. 883/2004?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering	GA	29.11.17
C-28/17	NN (sag forelagt af Østre Landsret) Spørgsmål 1: Hvilke elementer skal inddrages ved vurderingen af, om hjemmehørende selskaber i en situation som den foreliggende er underlagt en "tilsvarende betingelse", jf. Philips-dommens præmis 20, med hensyn til modregning af underskud, som gælder for filialer af ikke-hjemmehørende selskaber? Spørgsmål 2: Hvis det lægges til grund, at de danske beskatningsregler ikke indeholder en forskelsbehandling som omhandlet i Philips-sagen, udgør et forbud mod modregning svarende til det beskrevne - i sådanne tilfælde, hvor overskuddet i det ikke-hjemmehørende selskabs faste driftssted tillige er	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	29.11.17

	<p>undergivet værtslandets beskatningskompetence - i sig selv en restriktion af retten til fri etableringsret, jf. TEUF artikel 49, der skal retfærdiggøres af et tvungende alment hensyn? Spørgsmål 3: I bekræftende fald kan en sådan restriktion da retfærdiggøres af hensynet til at forhindre dobbelt anvendelse af underskud, målet om at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne eller af en kombination af begge disse? Spørgsmål 4: I bekræftende fald er en sådan restriktion da proportional?</p>			
C-5/16	<p>Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Polen har anlagt sag ved EU-Domstolen med påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6. oktober 2015 om oprettelse og anvendelse af en permanent markedsstabiliserende kvotereserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF. Regeringen har intervenseret til støtte for Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Energi-, Forsynings-, og Klimaministeriet Energistyrelsen</p>	GA	30.11.17
C-671/16	<p>Inter-Environnement Bruxelles e.a.</p> <p>Skal artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet fortolkes således, at begrebet »planer og programmer« omfatter en forordning om byplanlægning, der er vedtaget af en regional myndighed: – som indeholder en kortlægning, der fastsætter dens anvendelsesområde, der er begrænset til et enkelt kvarter, og som inden for dette område afgrænser forskellige blokke, hvor der gælder særlige regler for så vidt angår beliggenheden af og højden på bygninger, og som ligeledes fastsætter særlige bestemmelser for anvendelsen af de zoner, der omkranser bygningerne, såvel som nøjagtige angivelser for den fysiske anvendelse af visse regler, der er fastsat under hensyntagen til vejene, de lige linjer, der krydser disse veje vinkelret og afstandene i forhold til byggelinjen for disse veje, og – som forfølger et formål om fornyelse af det omhandlede kvarter, og – som fastsætter regler for udformningen af ansøgningerne om byggetilladelse, der er betinget af en vurdering af indvirkningen på miljøet i dette kvarter?»</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Energi-, Forsynings-, og Klimaministeriet Miljøstyrelsen Erhvervsstyrelsen</p>	Mundtlig forhandling	30.11.17
C-160/17	<p>Thybaut e.a</p> <p>Skal artikel 2, litra a), i direktiv 2001/42/EF om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet fortolkes således, at begrebet planer eller programmer omfatter et perimeter, der er fastsat i en lovbestemmelse og vedtaget af en regional myndighed: – som alene har til formål at fastsætte omkredsen af en geografisk zone, hvori der kan gennemføres et byplanlægningsprojekt, idet det forudsættes, at dette projekt, som skal forfølge et be-</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Energi-, Forsynings-, og Klimaministeriet Miljøstyrelsen Erhvervsstyrelsen</p>	Mundtlig forhandling	30.11.17

	<p>stemt formål – i det foreliggende tilfælde vedrøre ændring og udvikling af bymæssige funktioner og som kræver opførelse, ændring, udvidelse og nedlægelse af veje eller overbygninger over veje på jord eller offentlige områder – danner grundlag for vedtagelsen af perimetret, som således medfører accept af princippet for projektet, men at projektet endvidere skal være genstand for en tilladelse, som kræver en vurdering af indvirkningerne; og – som processuelt set bevirker, at ansøgninger om tilladelse til handlinger eller arbejder inden for dette perimetre er omfattet af en fravigelsesprocedure, idet de bymæssige krav, der fandt anvendelse på de pågældende jorder inden vedtagelsen af perimetret, fortsat finder anvendelse, men således at retten til denne procedure kan gøre det muligt lettere at opnå en fravigelse af disse krav; – og som er omfattet af en formodning for, at ekspropriationer, der sker i forbindelse med den hertil vedlagte ekspropriationsplan, sker i 0020offentlighedens interesse?</p>			
--	--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
C-57/16 P	<p>ClientEarth mod Europa- Kommissionen (appel) Påstande: i. Ophævelse af dom afsagt af Retten den 13. november 2015, hvorved Retten—frifandt Europa-Kommissionen i de af appellanten anlagte søgsmål—pålagde appellanten at bære sine egne omkostninger og betale de omkostninger, som var afholdt af Kommissionen. ii. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, som eventuelt er afholdt af intervenerende parter.</p>	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	28.11.17
Forenede sager C-259/16 og C-260/16	<p>Confetra e.a. m.fl Sagen vedrører: 1) Er EU-retten, og nærmere bestemt artikel [2], nr. 1), 1a) og 6), i direktiv 97/67/EF, som suppleret og ændret ved direktiv 2008/6/EF, til hinder for at anvende en national bestemmelse, nærmere bestemt artikel 2, litra a) – f), i lovdekret nr. [261]/1999 samt artikel 1, stk. 1, litra g) og r), sammenholdt med litra i) i »forordningen om tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« i bilag A til AGCOM's afgørelse nr. 129/15/CONS af 11. marts 2015 og ministeren for økonomisk udviklings dekret om »fastsættelse af regler for proceduren for udstedelse af tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« af 29. juli 2015, for så vidt som disse tilsigter ligeledes at lade området for posttjenester omfatte vognmands-, speditør- og kurer-tjenester? 2) Er EU-retten, og nærmere bestemt artikel 9, stk. 1, og [artikel 2], nr. 19), i direktiv 97/67/EF, som suppleret og ændret ved direktiv 2008/6/EF, samt proportionalitetsprincippet og rimelighedsprincippet til hinder for at anvende en national bestemmelse, nærmere bestemt</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	GA	28.11.17

	<p>artikel 6, stk. 1, i lovdekret nr. [261]/1999 samt artikel 8 i »forordningen om tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« i bilag A til AGCOM's afgørelse nr. 129/15/CONS af 11. marts 2015 og ministeren for økonomisk udviklings dekret om »fastsættelse af regler for proceduren for udstedelse af tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« af 29. juli 2015, for så vidt som disse pålægger leverandørerne af vognmands-, speditør- og kurertjenester at indhente en generel tilladelse, som går ud over, hvad der er nødvendigt til at sikre de væsentlige krav inden for leveringen af posttjenester? 3) Er EU-retten, og nærmere bestemt artikel 7, stk. 4, og artikel 9, stk. 2, i direktiv 97/67/EF, som suppleret og ændret ved direktiv 2008/6/EF, samt proportionalitetsprincippet og rimelighedsprincippet til hinder for at anvende en national bestemmelse, nærmere bestemt artikel 6, stk. 1a, og artikel 10, stk. 2, i lovdekret nr. 261/1999 samt artikel 11, stk. 1, litra f), og artikel 15, stk. 2, i »forordningen om tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« i bilag A til AGCOM's afgørelse nr. 129/15/CONS af 11. marts 2015 og artikel 9 i ministeren for økonomisk udviklings dekret om »fastsættelse af regler for proceduren for udstedelse af tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« af 29. juli 2015, for så vidt som disse pålægger leverandørerne af vognmands-, speditør- og kurertjenester at betale bidrag til udligningsfonden for befordringspligtigheder? 4) Er EU-retten, og nærmere bestemt artikel 9, stk. 2, i direktiv 97/67/EF, som suppleret og ændret ved direktiv 2008/6/EF, til hinder for at anvende en national bestemmelse, nærmere bestemt artikel 6 og 10 i lovdekret nr. 261/1999 samt artikel 11, stk. 1, litra f), og artikel 15, stk. 2, i »forordningen om tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« i bilag A til AGCOM's afgørelse nr. 129/15/CONS af 11. marts 2015 og artikel 9 i ministeren for økonomisk udviklings dekret om »fastsættelse af regler for proceduren for udstedelse af tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« af 29. juli 2015, for så vidt som de ikke indeholder nogen vurdering af tilfælde, hvori et bidrag til udligningsfonden for omkostningerne til befordringspligtigheder kan anses for at være passende, og ikke fastsætter anvendelsesregler, der sondrer mellem de skattepligtiges subjektive situation og situationen på markederne?</p>			
C-514/16	<p>Rodrigues de Andrade</p> <p>Sagen vedrører: 1 Finder forsikringspligten i artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 vedrørende færdsel med køretøjer, som er hjemmehørende i de enkelte medlemsstater, alene anvendelse på køretøjer, der befinder sig et hvilket som helst offentligt eller privat sted, og som er i bevægelse, eller ligeledes i de tilfælde, hvor de holder stille, men med motoren i gang? 2 Omfatter det nævnte begreb færd-</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	28.11.17

	<p>sel med køretøjer i artikel 3, stk. 1, i nævnte direktiv 72/166, en landbrugstraktor, som holder stille på en plan jordvej på en landbrugsejendom, og som på gængs vis anvendes i forbindelse med udførelsen af landbrugsarbejde (sprøjtning med ukrudtsmiddel på en vinmark) med motoren i gang for at kunne aktivere pumpen til beholderen med ukrudtsmiddel, og som under disse omstændigheder, og som følge af et jordskred forårsaget af et sammenfald af følgende faktorer: – traktorens vægt, – rystelse forårsaget af traktorens motor og udgangspumpen til sprøjten, som er forbundet til traktorens bagende, – kraftig regn, vælter ned over fire arbejdstagere, som er i færd med at udføre dette arbejde på de lavereliggende terrasser, og er årsag til, at en af arbejdstagerne, som holder den slange, der anvendes til sprøjtningen, afgår ved døden? 3 Såfremt de to foregående præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, er denne fortolkning af begrebet færdsel med køretøjer i artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 72/166 da til hinder for en national lovgivning (artikel 4, stk. 4, i lovdekret nr. 291/2007 af 21. august), hvorefter forsikringspligten i den nævnte artikel 3, stk. 1, bortfalder i de tilfælde, hvor køretøjerne anvendes til rent landbrugsmæssig eller industriel brug?</p>			
C-579/16 P	<p>Fih Holding og Fih Erhvervsbank mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Sjette Afdeling) af 15. september 2016, meddelt til Kommissionen den 16. september 2016, i sag T-386/14, Fih Holding og Fih Erhvervsbank mod Kommissionen, ophæves. — Domstolen træffer selv afgørelse i første instans, og søgsmålet forkastes som retligt ugrundet, og — Indstævnte og sagsøgere i første instans tilpligtes at betale omkostningerne. Subsidiært nedlægges påstand om: — Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Sjette Afdeling) af 15. september 2016, meddelt til Kommissionen den 16. september 2016, i sag T-386/14, Fih Holding og Fih Erhvervsbank mod Kommissionen, ophæves, og — Sagen hjemvises til Retten med henblik på behandling af det andet anbringende, der blev gjort gældende i første instans. — Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appelsagen udsættes.</p>	Erhvervsministeriet	GA	28.11.17
C-214/16	<p>King</p> <p>Sagen vedrører: 1. Hvis der er en tvist mellem en arbejdstager og en arbejdsgiver med hensyn til, hvorvidt arbejdstageren har ret til årlig betalt ferie i henhold til artikel 7 i direktiv 2003/88, er det da foreneligt med EU-retten, og navnlig princippet om et effektivt retsmiddel, hvis arbejdstageren skal afholde ferie, inden han kan få fastslået, om han har ret til betalt ferie? 2. Hvis arbejdstageren ikke afholder hele eller en del af den årlige ferie, som han har ret til, i det ferieår, hvor denne ret bør udøves, under omstændigheder, hvor han ville have gjort det, hvis ikke</p>	Beskæftigelsesministeriet Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering	Dom	29.11.17

	<p>arbejdsgiveren havde nægtet ham betalt ferie for enhver ferie, han afholder, kan arbejdstageren da påstå, at han er forhindret i at udøve sin ret til betalt ferie, således at denne ret overføres, indtil han har mulighed for at udøve den? 3. Hvis retten overføres, overføres den da på ubestemt tid, eller er der en begrænset periode for udøvelsen af den overførte ret analogt med de begrænsninger, der gælder, når arbejdstageren ikke kan udøve retten til ferie i det relevante ferieår på grund af sygdom? 4. Hvis en overførselsperiode ikke er fastsat ved lov eller kontrakt, har retten da pligt til at indføre en grænse for overførselsperioden med henblik på at sikre, at anvendelsen af [Working Time] Regulations ikke fordrejer formålet med artikel 7? 5. Er en periode på 18 måneder efter udløbet af det år, hvori feriekravet er optjent, i bekræftende fald forenelig med retten i henhold til artikel 7?</p>			
C-265/16	<p>VCAST</p> <p>Sagen vedrører: a) Er en national lovgivning, som forbyder en erhvervsdrivende til privatpersoner at udbyde såkaldte cloud computing-tjenester til fjernstyret videooptagelse med henblik på privatkopiering af ophavsretligt beskyttede værker, via den erhvervsdrivendes aktive medvirken i forbindelse med optagelse og uden rettighedshaverens samtykke, forenelig med fællesskabsretten – og i særdeleshed artikel 5, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked og traktaten)? b) Er en national lovgivning, hvorefter en erhvervsdrivende til privatpersoner kan udbyde såkaldte cloud computing-tjenester til fjernstyret videooptagelse med henblik på privatkopiering af ophavsretligt beskyttede værker, selv om dette indebærer en aktiv medvirken fra den erhvervsdrivende side i forbindelse med optagelse, herunder også uden rettighedshaverens samtykke, mod en fast kompensation til rettighedshaveren, idet den erhvervsdrivende i det væsentlige omfattes af en tvangslicensordning, forenelig med EU-retten – og i særdeleshed artikel 5, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked og traktaten)?</p>	Kulturministeriet	Dom	29.11.17
C-147/16	<p>Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er en national ret, ved hvilken der er anlagt sag mod en forbruger med påstand om</p>	Justitsministeriet	GA	30.11.17

	<p>opfyldelsen af en kontrakt, og denne ret efter de nationale retsplejeregler alene er beføjet til ex officio at efterprøve, om påstanden er i strid med de nationale regler om den offentlige orden, beføjet til på tilsvarende måde, også i udeblivelsessager, ex officio at efterprøve og fastslå, om den pågældende kontrakt er omfattet af [Rådets] direktiv [93/13/EF af 5. april 1993] om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler, således som dette direktiv er gennemført i belgisk ret? 2. Skal en fri undervisningsinstitution, der udbyder subsidieret undervisning til en forbruger, anses for en erhvervsdrivende i EU-retlig forstand for så vidt angår aftalen om udbuddet af denne undervisning mod betaling af et studiegebyr, der eventuelt forhøjes med beløb til tilbagebetaling af omkostninger, som undervisningsinstitutionen har afholdt? 3. Er en aftale mellem en forbruger og en fri subsidieret undervisningsinstitution angående denne institutions udbud af subsidieret undervisning omfattet af direktiv 93/13 [...], og skal en fri undervisningsinstitution, der udbyder subsidieret undervisning til en forbruger, anses for erhvervsdrivende i direktivets forstand med hensyn til aftalen om udbuddet af denne undervisning?</p>			
C-426/16	<p>Liga van Moskeëen en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.</p> <p>Sagen vedrører: Er artikel 4, stk. 4, sammenholdt med artikel 2, litra k), i Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet ugyldig på grund af tilsidesættelse af artikel 9 i den europæiske menneskerettighedskonvention, artikel 10 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og/eller artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet disse artikler foreskriver, at slagtning af dyr ved særlige metoder, der er foreskrevet af religiøse ritualer, kun må ske uden bedøvelse, såfremt slagtningen finder sted på et slagteri, der er omfattet af forordning (EF) nr. 853/2004, mens regionen Flandern ikke har en tilstrækkelig kapacitet af sådanne slagterier til at imødekomme den efterspørgsel efter dyr slagtet uden bedøvelse, der opstår i anledning af den islamiske offerfest, og omkostningerne forbundet med at omforme midlertidige og af myndighederne godkendte og kontrollerede slagteanlæg til slagterier, der omfattes af forordning (EF) nr. 853/2004, til brug for offerfesten ikke synes relevante for gennemførelsen af de tilstræbte formål med hensyn til dyrevelfærd og den offentlige sundhed og således ikke synes at være proportionale hermed.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	30.11.17
C-510/16	<p>Carrefour Hypermarchés e.a.</p> <p>Sagen vedrører: Er der i forbindelse med en støtteordning, som finansieres af afsatte midler, når en medlemsstat regelmæssigt forud for gennemførelsen har anmeldt de retlige ændringer, der har en væsentlig indvirkning på denne ordning, og særlig de ændringer, der vedrører dens finansieringsform, hvis der er sket en stor stigning i indtægterne fra de afgifter, der er</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet Energistyrelsen	GA	30.11.17

	<p>afsat til ordningen, i forhold til de prognoser, der blev fremsendt til Europa-Kommissionen, tale om en væsentlig ændring i henhold til artikel 88, stk. 3, TEF, nu artikel 108, stk. 3, TEUF, der kan begrunde en ny anmeldelse? - hvad angår det samme tilfælde, hvordan anvendes ovennævnte artikel 4 i forordning nr. 794/2004, hvorefter en stigning på mere end 20% i en eksisterende støtteordnings oprindelige budget udgør en ændring af denne støtteordning, og særlig: a) Hvordan kan den kombineres med den omstændighed, at en støtteordning i henhold til artikel 88, stk. 3, TEF, nu artikel 108, stk. 3, TEUF skal forhåndsanmeldes? b) Hvis overskridelsen af den tærskel på 20% i en eksisterende støtteordnings oprindelige budget, der er fastsat i ovennævnte artikel 4 i Kommissionens forordning nr. 794/2004, begrundes en ny anmeldelse, skal denne tærskel da bedømmes i forhold til størrelsen af de indtægter, der afsættes til støtteordningen, eller i forhold til de udgifter, der rent faktisk tildeles støttemodtagerne, med [org. 12] undtagelse af de beløb, der henføres til en reserve, eller de beløb, der tilgår statskassen. c) Såfremt overholdelsen af tærsklen på 20% skal bedømmes i forhold til de udgifter, der afsættes til støtteordningen, skal en sådan bedømmelse da foretages på grundlag af en sammenligning mellem det samlede loft over udgiften, der fremgår af godkendelsesafgørelsen, og det samlede budget, som det udbetalende organ på et senere tidspunkt afsætter til støtten, eller på grundlag af en sammenligning mellem de anmeldte lofter for hver enkelt støttekategori, der er omhandlet i afgørelsen, og dette organs tilsvarende budgetpost?</p>			
C-451/16	<p>MB</p> <p>Sagen vedrører: Er Rådets direktiv 79/7/EØF til hinder for, at der i national ret opstilles et krav om, at en person, der har skiftet køn – ud over at opfylde de fysiske, sociale og psykologiske kriterier for anerkendelse af et kønsskifte – også skal være ugift for at være berettiget til arbejdsophørspension fra staten.</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	05.12.17
C-230/16	<p>Coty Germany</p> <p>Sagen vedrører: 1) Kan selektive distributionssystemer, som er rettet mod salg af luksus og prestigevarer, og som primært tjener til at sikre varernes »image af luksus«, udgøre et konkurrenceelement, som er foreneligt med artikel 101, stk. 1, TEUF? 2) Hvis første spørgsmål besvares bekræftende: Kan det udgøre et konkurrenceelement, som er foreneligt med artikel 101, stk. 1, TEUF, hvis medlemmer af et selektivt distributionssystem, der opererer i detailledet, generelt forbydes at involvere eksterne virksomheder i forbindelse med internetsalg på en måde, som er synlig udefra, uden at det er afgørende, om producentens legitime kvalitetskrav tilsidesættes i det konkrete tilfælde? 3) Skal artikel 4, litra b), i forordning (EU) nr. 330/2010 fortolkes således, at et forbud mod at involvere eksterne virksomheder forbindelse med internetsalg på en måde, som er synlig udefra, som</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	06.12.17

	pålægges medlemmerne af et selektivt distributionssystem, der opererer i detailledet, udgør en tilsigtet begrænsning af detailhandlerens kundegruppe? 4) Skal artikel 4, litra c), i forordning (EU) nr. 330/2010 fortolkes således, at et forbud mod at involvere eksterne virksomheder i forbindelse med internetsalg på en måde, som er synlig udefra, som pålægges medlemmerne af et selektivt distributionssystem, der opererer i detailledet, udgør en tilsigtet begrænsning af passivt salg til slutbrugere?			
C-329/16	Syndicat national de l'industrie des technologies médicales et Philips France Sagen vedrører: Skal [Rådets] direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 [om medicinsk udstyr (EFT 1993, L 169, s. 1)] fortolkes således, at en software, der har til formål at tilbyde receptudstedere i byerne, ved sundhedsinstitutioner eller ved medicinsk-sociale institutioner støtte til at udskrive recepter på lægemidler for at forbedre sikkerheden ved receptudskrivningen, lette arbejdet for receptudskriveren, fremme receptens forenelighed med de nationale lovkrav og mindske udgifterne til en kvalitetsmæssigt ensartet behandling, udgør medicinsk udstyr som omhandlet i dette direktiv, når denne software besidder mindst en funktion, der gør det muligt at anvende en patients data med henblik på at hjælpe patientens læge med at udfærdige vedkommendes recept, bl.a. ved at afsløre kontraindikationer, interaktion med andre lægemidler og overdoseringer, men softwaren ikke selv har en virkning i eller på det menneskelige legeme?	Lægemiddelstyrelsen	Dom	07.12.17
C-557/16	Astellas Pharma Sagen vedrører: 1. Skal artikel 28, stk. 5, og artikel 29, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler fortolkes således, at den berørte medlemsstats kompetente myndighed ved udstedelsen af den nationale markedsføringstilladelse for et generisk lægemiddel i den decentraliserede tilladelsesprocedure i henhold til direktivets artikel 28, stk. 3, ikke har nogen selvstændig beføjelse til at undersøge, hvornår databeskyttelsesperioden for referencelægemidlet begynder at løbe? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares med, at den pågældende medlemsstats kompetente myndighed ved udstedelsen af den nationale markedsføringstilladelse ikke har nogen selvstændig beføjelse til at undersøge, hvornår databeskyttelsesperioden for referencelægemidlet begynder at løbe:– Skal en ret i den pågældende medlemsstat på trods heraf undersøge, hvornår databeskyttelsesperioden for referencelægemidlet begynder at løbe, hvis indehaveren af markedsføringstilladelsen for referencelægemidlet gør indsigelse, eller gælder den samme begrænsning for retten som for medlemsstatens myndighed?– Hvordan sikres indehaveren af markedsføringstilladelsen for referencelægemidlet i et sådant tilfælde adgang til effektive retsmidler ved den pågældende nationale ret i henhold til artikel 47 i Den	Lægemiddelstyrelsen	GA	07.12.17

	Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 10 i direktiv 2001/83 med hensyn til databeskyttelsen?– Omfatter retsmidlerne vedrørende retten til en effektiv domstolsbeskyttelse en forpligtelse for den nationale ret til at undersøge, om den oprindelige markedsføringstilladelse, der er udstedt i andre medlemsstater, er givet i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2001/83?			
C-567/16	Merck Sharp Sagen vedrører: (1) Skal en meddelelse om procedurens afslutning udstedt af referencemedlemsstaten i henhold til artikel 28, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler [Org.13] behandles som svarende til en udstedt markedsføringstilladelse hvad angår artikel 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 469/2009/EF af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (kodificeret udgave) (herefter »SBC-forordningen«) inden grundpatentets udløb, således at en ansøger om et SBC i den pågældende medlemsstat er berettiget til at ansøge om og få udstedt et SBC på grundlag af meddelelsen om procedurens afslutning? (2) Såfremt spørgsmål (1) besvares benægtende, er den manglende markedsføringstilladelse i den pågældende medlemsstat på datoen for ansøgning om et SBC i den medlemsstat da under omstændighederne i spørgsmål (1) en mangel, der kan afhjælpes i henhold til SBC-forordningens artikel 10, stk. 3, når markedsføringstilladelsen først er udstedt?	Patent- og varemærkestyrelsen	Dom	07.12.17
C-9/17	Tirkkonen Den forelæggende ret har besluttet at udsætte sagen og i henhold til artikel 267 TEUF forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål: Skal artikel 1, stk. 2, litra a), i udbudsdirektivet 2004/18/EF fortolkes således, at definitionen »offentlige kontrakter« som omhandlet i dette direktiv omfatter en kontraktordning, – hvorved en offentlig enhed har til hensigt at indhente tjenesteydelser på markedet for en på forhånd begrænset periode, idet den på de vilkår, som er anført i et udkast til rammekontrakt, der er vedlagt udbudsmaterialet, indgår kontrakter med alle økonomiske aktører, som opfylder de i udbudsmaterialet fastlagte og særskilt anførte krav til den bydendes egnethed og den tilbudte tjenesteydelse og består en prøve, som er nærmere beskrevet i udbudsmaterialet, og – som ikke længere kan tiltrædes i kontraktens løbetid?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	13.12.17
C-240/17	E 1) Har kravet om konsultation mellem de kontraherende stater i artikel 25, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen en retsvirkning, som en tredjelandsstatsborger kan påberåbe sig, såfremt en kontraherende stat udsteder forbud mod, at borgeren indrejser i hele Schengenområdet, og træffer afgørelse om, at borgeren skal sendes tilbage til sit	Udenrigsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	13.12.17

	<p>hjemland, fordi den pågældende udgør en risiko for den offentlige orden og den offentlige sikkerhed?</p> <p>2) Hvis denne konventions artikel 25, stk. 2, finder anvendelse, når der træffes afgørelse om indrejseforbuddet, skal der da iværksættes konsultationer, inden afgørelsen om indrejseforbuddet vedtages, eller kan disse konsultationer først foretages, efter at tilbagesendelsesafgørelsen og indrejseforbuddet er vedtaget?</p> <p>3) Hvis disse konsultationer først kan foretages, efter at tilbagesendelsesafgørelsen og indrejseforbuddet er vedtaget, er den omstændighed, at der er iværksat konsultationer mellem de kontraherende stater, og den anden kontraherende stat ikke har meddelt, om den har til hensigt at inddrage opholdstilladelsen, da til hinder for, at tredjelandstatsborgeren sendes tilbage til sit hjemland, og at forbuddet mod indrejse i hele Schengenområdet træder i kraft?</p> <p>4) Hvad skal en kontraherende stat gøre, såfremt den kontraherende stat, der har udstedt en opholdstilladelse, trods gentagne anmodninger ikke har taget stilling til inddragelsen af den opholdstilladelse, som denne stat har udstedt til tredjelandstatsborgeren?</p>			
T-497/15	<p>Oltis Group mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstande: Europa-Kommissionens afgørelse om afvisning af sagsøgerens bud på innovationsprogrammerne, »The Innovation programme IP 4 — IT Solutions for Attractive Railway Services« og »The Innovation Programme IP 5 — Technologies for Sustainable & Attractive European Freight« inden for projektet »Shift2Rail«, annulleres.</p> <p>Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	13.12.17
Forende sager C-331/16 og C-366/16	<p>K. m.fl.</p> <p>Skal EU-retten, navnlig unionsborgerskabsdirektivets artikel 27, stk. 2, alene eller i sammenhæng med chartrets artikel 7, fortolkes således, at en ansøgning om opholdstilladelse, som er indgivet af en tredjelandstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, der har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed og etablering, kan afslås af en medlemsstat på grund af den trussel, som udgår fra tilstedeværelsen i samfundet af dette familiemedlem, som i en anden medlemsstat er blevet udelukket fra flygtningestatus i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 1F og kvalifikationsdirektivets artikel 12, stk. 2, fordi han har været involveret i faktiske omstændigheder i en konkret historisk-samfundsmæssig sammenhæng i oprindelsesstaten, hvorved antagelsen af, at truslen fra dette familiemedlems adfærd i opholdsmedlemsstaten er umiddelbar og reel, udelukkende støttes på en henvisning til afgørelsen om udelukkelse, uden at der herved sker en vurdering af risikoen for recidiv i opholdsmedlemsstaten?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	14.12.17
C-577/16	<p>Trinseo Deutschland</p> <p>1) Skal artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en</p>	Energistyrelsen	GA	14.12.17

	<p>ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, sammenholdt med bilag I til dette direktiv, fortolkes således, at produktion af polymerer og navnlig polymeren polycarbonat i anlæg, hvor produktionskapaciteten er større end 100 tons/dag, er omfattet af den deri nævnte aktivitet med produktion af organiske kemikalier ved krakning, reforming, delvis eller fuld oxidering eller lignende processer? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Har driftslederen af et sådant anlæg ret til gratis tildeling af emissionskvoter i medfør af en direkte anvendelse af bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF og Kommissionens afgørelse 2011/278/EU, hvis en gratis tildeling af emissionskvoter efter national ret ikke kommer i betragtning alene af den grund, at den pågældende medlemsstat ikke har optaget anlæg til produktion af polymerer under anvendelsesområdet for den nationale lov til gennemførelse af direktiv 2003/87/EF, og disse anlæg alene af denne grund ikke deltager i emissionshandelen?</p>			
--	--	--	--	--